eciā debemus ne celeſtē btitudinē a
mittam⁹ et ne infernalē infelicitatē
incurram⁹. Nota eciā p paucos pi
ſciculos itelligūt̃ fides et ſpes. Fides
inq̄ de bonis a deo patis et ſpes de
bonis a deo pmiſſis. Et bn̄ fides et
ſpes piſcicul' cōpant̃. Quia ſicut pi-
ſces tūdūt̃ a fluctibꝫ et tn̄ ſemp ſur
ſū cōtra gurgitē nitūt̃. Ita eciā fides
et ſpes licet diuerſis tribulacōnibꝫ
pumiāt̃ i h° mūdo. faciūt tn̄ hoīes ſe-
per niti ad ſupiora vbi ē illi⁹ fōtis
eterni dulcedo ¶ De ſecūdo nota q̄
p ſeptē ſportas p r̄liquias panū ac
piſciū r̄pletas itelligūt̃ ſeptē dotes
aīe ⁊ corpis. que dabūt̃ illis qui per
nutrimentum ſeptem donorū ſpūs
ſci. et per refectionem ac conſolatio-
nem fidei et ſpei. peruenerūt ad pa-
triam claritatis eterne. Sunt aūt
hee dotes. claritas. agilitas. ſubtili
tas. īpaſſibilitas. cognitio. dilectio.
fruicō. Prime q̄tuor glorificato corpo
ri dabūt̃. Tres vltīe felici aīe cōferū
tur. Rogate ergo dn̄m ut p dona ſci
ſpūs et p fidē et ſpem ſic in via hui⁹
mūdi ſuſtētemur ut eciā corā deo de
ſeptē dotibꝫ colletemur. Qd̄ nob̄ rē.

¶ Dn̄ica viij. Sermo. lxij.

Omnis arbor q̄ nō facit fructū
bonū excidet̃ et in ignē mittet̃
lxij mathi vij. ¶ Tria ſunt hic notāda
Primo quid p bonā vel malā arborē
intelligatur. Scd̄o p quid bona vel
mala arbor cognoſcatur. Tercīo qd̄
pmiū vel quod ſuppliciū bonis aut
malis arboribus pmittatur. ¶ De
primo nota q̄ quilibet hō arbor ap-
pellat̃. et eſt. Vn̄ legit̃ in mar. viij.
q̄ quidā cecus illuminatus a dn̄o
cū interrogaret̃ ſi aliq̄d videt̃. rn̄dit
Video hoīes velut arbores ābulan
tes. Bonus igit̃ hō ē bona arbor. et
malus hō ē mala arbor. Bonus aūt
hō eſt arbor ſub qua ſcā trinitas cū
grā requieſcit. Vn̄ legit̃ gen̄. xviij.
q̄ apparuerūt abrahe tres viri. q̄s
cū vidiſſet currens in occurſū eorū
et adorās eos ait. Dn̄e ſi inueni grāꝫ
in oculis tuis ne trāſeas puū tuū. ſꝫ
reqēſcite ſub arbore. pparauitqꝫ eis
paēs de ſimula ſubcineriços ⁊ coxit
vitulū tenerrimū et optimū et attu
lit butirū et lac et vitulū quem coxe
rat et poſuit corā eis. Per abrahā
q̄libet fidelis intelligit̃. Per tres āt
viros ſcā trinitas figurat̃ videlꝫ pr̄
fili⁹ et ſpūs ſcūs. Dꝫ aūt quibꝫ fi
delis ſcām trinitatē ac indiuiduam
vnitatē iugit̃ implorare ut ſub cor
dis ſui arbore dignet̃ requieſcē. Vt
aūt ſcā trinitas in nobis libēti⁹ req̄
eſcat debe⁹ ei q̄tuor ppponē. Primū ē
panis de ſimula pparatus p quē ca
ſtitatis mūdicia figurat̃. Hic āt dꝫ
eſſe ſubcinericius q̄ ad hoc ut hō ca
ſtitatē ſuet neccariū eſt ei q̄ ſue mor
tis iugiter recordet̃. Scd̄m ē vitul⁹
tenerrimus et optimus p quem ipa
carnis mortificacō deſignat̃. quia ca
ro eſt q̄ſi quidā laſciuiens vitulus q̄
p abſtinenciā eſt occidendus et in a
qua lacrimarū decoquendus. iuue
nes pp̄ter deū corpa ſua macerātes
pponūt dn̄o vitulū tenerrimū atqꝫ
optimū. Senes vero ſua corpa deo
offerētes pponūt dn̄o durū bouem q̄
aratrū ſeculi diu traxit. Tercīo ppo-
nēdū eſt dn̄o butirū p qd̄ viſceroſa
mia ſigt̃ ut videlꝫ butiri vice dulcis

elemoſinis nr̄as interiores et exterio
res paupm anguſtias pungamus
Quarto debem9 dn̄o lac ꝓponere p
qꝺ ſubditoꝝ inſtructio demonſtrat̄·
Pueri quippe lacte alūt̄· Ita ꝗlibet
debet pueros ſuos ac reliquā faīliā
ſuā fideliť erudire ut videlicȝ deo ſer
uiāt in oī morū hoēſtate et vite ſci
tate· alias redditurus ē rōnē de oī
bus ipoꝝ corā deo· Mal9 eciā homo
eſt arbor ſub qua demones cōmorā
tur· Vn̄ dr̄ pſa· xxxiiij· Ibi cubabit la
mia et inuenit ſibi requiē· Ibi habi
tabit ericius et enutriuit catulos et
circūfodit fouit in vmbra eius· Illic
ꝯgregati ſūt milui alter ad alterū
Lamia q̄ ē crudeliſſima beſtia deſeui
ens eciā in corpa mortuorū ſepulta·
ſigt̄ dyabolū q̄ deſeuiet in aīas pcc̄o
rū in inferno ſepultas· Per ericium
qui m̄ltis duris ſetis et acutis ē cir
cūdatus· dya9 eciā figurat̄ qui mil
le tormētis inq̄etabit iniuſtos· Per
miluos q̄ rapiūt pullos et lacerant
tos eciā deōnes intelligūt̄ q̄ impios
alas dm̄ fugiētes ꝑpetuo lacerābūt·
Et certe om̄s p̄dc̄a deōnes habitant
mō in cordibȝ pcc̄orū· ¶ De ſcd̄o nō
ꝗ quelibet arbor vtꝝ bona ſit aut
mala ex fructu ſuo cognoſcit̄· Non
p̄t em̄ ut dr̄ veritas in ho dierno euā
gelio arbor bona fructus malos fa
cere· neqȝ arbor mala fruct9 bonos
facē· Vn̄ eciā dr̄ dn̄s mathi· vij· Ex
fructu ſuo arbor cognoſcit̄· Quis āt
ſit fructus bone arboris oſn̄dit pau
lus ad gal̄· ita dicens· Fructus aūt
ſpūs· i· arboꝝ illaꝝ ſub quibȝ requi
eſcit ſpūs ē caritas que de terra cor
ad celum euocat· Gaudiū ideſt puri

tas ſcił· Pax qn̄ ſe hoīes inuicē nō in
quietāt· paciā aduſoꝝ· longanimi
tas expectacōis de pmiſſis dei· boni
tas· i· dulcedo aī· benignitas· largi
tas rez· māſuetudo qn̄ hō nō ē intra
ctabilis ſed pocius tractabilis· fides
de inuiſibilibus certitudo· modeſtia
qn̄ homo modū in dc̄is vel in factis
ſeruat· cōtinencia qn̄ homo ab illici
tis ſe abſtinet· caſtitas qn̄ homo re
cte vtit̄ licito· Ecce duodecim fruct9
bone arboris qui ſūt expoſiti ſcd̄m glo
ſam· Itē alij tres boni fruct9 ponūt̄
ad ephē· v· vbi dr̄ paulus· Fruct9 lu
cis ē in oī bonitate et iuſticia et veri
tate· ut videlȝ homo ſit bonus corde
iuſtus ope et verax ore· Nō igit̄ dȝ
gaudere arbor ſi tm̄ habet folia id ē
bona verba niſi eciā habeat bonos
fruct9· i· opa boā· vnde dn̄s dr̄ hodie
in euāgelio· Nō oīs q̄ dr̄ m̄ dn̄e dn̄e
intrbit in regnū celoꝝ· ſȝ q̄ facit volū
tatē pr̄is mei qui in celis ē ipe intra
bit in regnū celoꝝ· Quis eciā ſit fru
ctus p quē homo mala arbor eē cog
noſcat̄ manifeſtat aplūs ad gala·
v· ita loquēs· Maifeſta ſūt opa car
nis ideſt illoꝝ qui ſcd̄m carnē viuūt·
et p̄terea eterna morte morientur·
Que ſūt fornicatio opus ſcȝ luxurie
Inmundicia que ē contra naturā·
Impudicicia nō pudice viuere· Lux
uria quelibet ſupfluitas· Ydoloꝝ ſ
uitus ad lrām vel auarus· Venefi
cia ad lrām vel praua cōſilia· inimi
cicie perſeuerantes· Contentiones
in verbis· emulationes quando duo
ad malum tendunt· Ire ſcilicet ſubi
ta tempeſtas animi· Rixe quando i
inuicem ſe homines ex ira paciūt·

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diſſenſiones·q̃ꝛ ptes ⁊ tumultus fa
ciũt in eccl̃ia·Secte·i·hẽſes·inuidie
de alienis bõis·hõicidia ad irã vel
mẽdoſe detractiões·ebrietates aſſi
due·cõmeſſacões ſupflue·et hijs ſi
milia q̃ pdico vobis añ iudicẽ dum
licet pmittere ſicut pdixi·q͛ qui talia
agũt regnũ dei nõ poſſidebunt ergo
dãpnabũt in iferno·Ecce habes du
odecĩ fructus male arboris ſm glo-
ſam expoſitos·¶ De tercio nota ꝙ
fructũ bonaꝝ arboꝝ erit ꝙ videlicet
trãſplantabũt in paradiſũ dñi·Unde
iere·xvij·Benedictus vir qui cõfidit in
dño ꝓpter ſecuritatẽ cõſciẽcie·et erit
dñs fiducia eius in ſepacõe corpis ⁊
aïe·et erit tãꝗ lignũ qd͛ trãſplãtat
ſup aquas refectiõis eterne qd͛ ad hu
morẽ cõſolacõnis diuine mittit radi
ces ſuas·i·palatũ aïe·et nõ timebit
cũ venerit eſtus diſcrecõis iudiciarie
et erit foliũ eius viride·i·nũꝗ ſilebit
a dei laude nec aliqñ deſinet facẽ fru
ctũ·i·ſemp iocũdabit in fructibꝫ illis
quos attulit ex meſſe militãtis eccl̃ie
Suppliciũ q̃ꝫ malaꝝ arboꝝ erit ꝙ
ſuccidẽt ſecuri mortis eterne quã ex
acuerunt per pc̃a ſua·ſuccĩſe vero
mittent in ignẽ eternũ·De hac ſuc
ciſione et ignis aduſtione dicit iohã
nes baptiſta·mathi·iij·Facite fru
ctum dignum pñie·Jam em̃ ſecuris
ad radicẽ arboris poſita ẽ·Omnis
em̃ arbor que nõ facit fructũ dm̃ ex
cidetur et in ignẽ mittet·O q̃m inſe
lix erit ille qui mittet in ignẽ eternũ
nimia ferocitate in miſeros pc̃ores
ſeuientẽ·Rogate ergo dñm ut tanꝗ
bone arbores ſic mõ faciamꝰ fructꝰ
honoris et hoẽſtatis ut trãſſerri me
reamur in paradiſũ ꝑpetue amenitatis·

Dñica ix· Sermo·lxiij·

Homo quidã erat diues qui ha
bebat villicũ et hĩ diffamatus
ẽ apud illũ q̃ꝛ diſſipaſſet bona illius
et vocauit eũ et ait illi·Quid eſt hoc
qd͛ audiui de te redde racõnẽ villica
cõnis tue ¶ Quinqꝫ ſũt hic notãda
Primũ ẽ quid p diuitẽ hoĩẽ intelli
gatur·Scdm ẽ quid p villicũ eius
exprimatur·Terciũ eſt que ſit vocacõ
qua villicus vocat͛·Quartũ eſt de
quibus villicationis ratio requirat͛
Quid eſt p quid dñs ꝓpiciabilis effi
ciatur·¶ De primo nõ ꝙ p diuitem
hominẽ ipẽ dei filius intelligit͛·Unñ
ipẽ dt in pš·Meus ẽ orbis terrarũ
et plenitudo eius·Itẽ ipẽ dt pu·viij
Mecũ ſũt diuicie et gloria et opes ſu
perbe·Ipſe vero dei filius licet ſũme
diues eſſet in ſinu patris·venire tñ
ꝓpter nos voluit in vterũ virginis
ibiqꝫ ſe exinaniuit formã ſerui acci
piens ibiqꝫ ſe paupertati copulauit
quam tãtũ adamauit·ꝙ nunꝗ eã
repudiauit·ſed ſtãs in cruce inter
dilecte paupertatis amplexus expira
uit·Unde ad cho·ĩn·ij·viij·Scitis
graciã dñi nr̃i ihũ xp̃i qm̃ ꝓpt nos ege
nus factus eſt cũ eſſet diues ut illꝰ
inopia vos diuites eſſetis·ibi dt glo
ſa·Per illius paupertatẽ abiciamus
pannos iniquitatis ut induceremur
ſtola immortalitatis·Neõ aũt ſe cõ
tempnat·paup in cella·diues in cõ
ſciencia·ſecurior dormit in terra ꝗ
cum auro diues in purpura·¶ De
ſcdo nõ ꝙ p villicũ q̃libꝫ hõ itelligit͛
dt ei glõ ꝙ villicꝰ in loco iſto idẽ ẽ ꝗ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf